

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ

ΘΕΟΦΟΡΟΝ

ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ

ΙΩΣΗΦ

ΤΟΝ ΗΣΥΧΑΣΤΗΝ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΙΩΣΗΦ ΤΟΝ ΗΣΥΧΑΣΤΗΝ

Ποίημα Γέροντος Ἰωσήφ Μοναχοῦ.

Ὁ ἱερεὺς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης. Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε· ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς ἐξ ἑκατέρων τῶν χορῶν. Ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Εἶτα τὰ παρόντα τροπάρια.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ησυχαστῶν ὑπογραμμὸς καὶ ἀκρότης, καὶ νηπτικῆς διαγωγῆς ὁ ἐργάτης, ὁ ἐν ὁσίοις ἄριστος καὶ μέγας ἀσκητής, φύλαττε τὰ τέκνα σου ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, Ἰωσήφ Πατὴρ ἡμῶν, δυσωποῦμεν μὴ παύση, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων ἐκτενῶς, πρὸς τὸν Δεσπότην, εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Δόξα Πατρί... Ἔτερον. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ασκήσει τὸ πρότερον καταδαμάσας σαρκός, τὸ φρόνημα ὑψώσας ἐκ τῶν γηϊνῶν τὸν νοῦν, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε. Ἐγνως τῇ θεωρίᾳ, σεσωσμένων τοὺς δῆμους, ἔδειξας τοῖς ποθοῦσι σωτηρίας τὴν τρίβον, διὸ καὶ τοὺς τιμῶντάς σου νῦν, τὴν μνήμην διάσωζε.

Καὶ νῦν ... Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Αναγνώστης (χῦμα).

Ψαλμὸς Ν΄ (50).

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός· καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἵτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα.

Ὡιδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἴγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ποικίλαις ὀχλούμενος συμφοραῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, συμπαθέστατε Ἰωσήφ, δεόμενος Πάτερ μου εὐχαῖς σου, τῶν λυπηρῶν καὶ κακούντων με λύτρωσαι.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ψυχὴν μου ἀλόγων ἢ προσβολή, Ἰωσήφ Πατὴρ μου, ἐκταράττει διηνεκῶς· εἰρήνευσον ταύτην τῇ γαλήνῃ, τῆς πρὸς Θεὸν εὐπροσδέκτου πρεσβείας σου.

Δόξα Πατρί ...

Παθῶν μου τὰ πλήθη τὰ πονηρά, καταθλίβουσί με, τὸν ὑπεύθυνον προφανῶς· κατάπαυσον ταῦτα τῇ δυνάμει, σῶν συμπαθῶν πρεσβειῶν Ὀσιώτατε.

Καὶ νῦν ...

Παντάνασσα πύλη ἢ τοῦ Θεοῦ, ἄνοιξόν μοι σπλάγχχνα, ὡς ἡ Μητὴρ τοῦ Λυτρωτοῦ, καὶ ῥῦσαί με πάσης ἐπηρείας, τῶν πολεμούντων ἐχθρῶν τῇ πρεσβείᾳ σου.

Ὡιδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐρανίας ἀψίδας, σὺ ἀρπαγεῖς ἔφθασας, καὶ φωτὶ αὐλῶ ἡγύασθης, ὅλος λαμπόμενος, καὶ κατεμάραντας, τὴν τῆς σαρκὸς δυναστείαν, καὶ πρὸς πλάτος ὑψώσας, τῆς ἀπαθείας τὸν νοῦν.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ραντισμῷ τῶν δακρύων, τὸ ἐμπαθὲς ἔσβεσας· ὅθεν τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, πόθῳ ὑμνοῦντάς σου, ἡμᾶς δεόμεθα τὴν ἱερὰν Πάτερ μνήμην, λύτρωσαι κακώσεως, πάσης ἐχθρῶν προσβολῆς.

Δόξα Πατρί ...

Χειμαζόμενοι σάλῳ, ἀμαρτιῶν Ἁγίε, λυτρωθῆναι τούτων αἰτούμεν, καὶ δυσχερῶν παθῶν· πρὸς θεῖον ζῆλον τε, καὶ ἀρετῶν ἐπιδόσεις, βαίνειν ἱκεσίαις σου ἡμᾶς ἐνίσχυνον.

Καὶ νῦν ...

Τκετεύω Παρθένε, ὁ ταπεινὸς δοῦλός σου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με Μῆτερ, παθῶν στενώσεσι, καταθλιβόμενον, ἀλλὰ τῇ σῇ προμηθείᾳ, εὐμενῶς πρὸς θεῖόν με, φόβον ὁδήγησον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τὰ τέκνα σου θεῖε Πάτερ, τὰ ἐν πίστει τε καὶ στοργῇ πρὸς σὲ καταφεύγοντα, δωρούμενος τούτοις σὴν προστασίαν.

Επίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Καὶ μνημονεύει ὁ ἱερεὺς ὑπὲρ ὧν ἡ Παράκλησις τελεῖται.

**Μετὰ δὲ τὴν αἴτησιν ψάλλει ὁ Πρῶτος χορὸς τὸ ἐπόμενον
Κάθισμα.**

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προστάτης θερμός, καὶ ἄριστος ὑπέρμαχος, ἐδείχθης ἡμῖν, τοῖς πόθῳ ἐκβοῶσί σοι, καὶ πιστῶς καλοῦσί σε· Ἰωσήφ πατὴρ ἡμῶν πρόφθασον, καὶ τῶν δεινῶν ἀπάλλαξον ἡμᾶς, ἀπαύστως Κυρίῳ παριστάμενος.

Ὡιδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον· κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο φιλόθεος τρόπος σου, τῶν σωμάτων παύει τὰ ἀρρώστηματα, τῶν ψυχῶν λύει τὰ κύματα, τῇ ἐν σοὶ οἰκούσῃ θείᾳ Χάριτι.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωτισμὸν θεῖον, ἄνεσιν, τοῖς ἐν ἀσθενείαις καὶ ρῶσιν δώρησαι, καὶ τὴν ἄφεσιν τοῖς πταίοουσιν, ταῖς σεπταῖς εὐχαῖς σου Πάτερ χάρισαι.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰαμάτων χαρίσματα, τῷ σεπτῷ τεμένει σου οἱ προσπίπτοντες
ἀρνούμεθα χαρμόσυνα, καὶ δοξάζομέν σου τὴν συμπάθειαν.

Δόξα Πατρί ...

Διαβὰς δι' ἀσκήσεως, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη τῇ θεωρίᾳ σου, εἶσω
γέγονας θεόληπτε, τοῦ φωτὸς τοῦ θεοῦ ὡς ἐπόθησας.

Καὶ νῦν ...

Οἶκος γέγονας, Ἀχραντε, τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων ὡς ἀειπάρθενος·
θεῖον ὄθεν ἐναπέδειξας, τὸν σὸν δοῦλον σκευὸς θείᾳ Χάριτι.

Ὡιδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου
τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φύλαξον ἡμᾶς, τῇ πρεσβείᾳ σου Πατὴρ ἡμῶν, καὶ παρῥησία σου
πρὸς Κύριον, πικρῶς ἡμᾶς νῦν, τὸν πειράζοντα κατάβαλε.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δώρησαι ἡμῖν, τῇ πρεσβείᾳ σου Μακάριε, φωτισμὸν καὶ
ἀπολύτρωσιν, ἐπεμβαινόντων, ἐκ παντοίων περιστάσεων.

Δόξα Πατρί ...

Πλήρωσον ἡμῶν, τὰς αἰτήσεις τῶν τιμώντων σου, τὸ μνημόσυνον
τὸ ἅγιον, Πάτερ θεόφρον, Ἰωσήφ θεοειδέστατε.

Καὶ νῦν ...

Στήριγμα στερρόν, σωτηρίας τε βεβαίωσιν, κεκτημένοι σε Παντά-
νασσα, ἐκ δυσχερείας, πάσης Κόρη ἐκλυτρούμεθα.

Ὡιδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ
τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν
μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάρια.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐγένοντο ψαλμικῶς, αἱ ἁμαρτίαι μου Ὅσιε, ὥσεὶ φορτίον βαρὺ, ἐμὲ ἀποπνίγουσαι· ῥῦσαί με θεόληπτε, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τῇ ἀρίστη παρῴρησίᾳ σου.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοός μου τὸ ἀσθενές, ὡς θησαυρὸς ἀντιλήψεως, Πατὴρ ἡμῶν Ἰωσήφ, προφθάσας ἰάτρευσον· δώρησαι τὴν χάριν σου, ὅπως εὐαρέστω, τῷ Κυρίῳ διατίθεμαι.

Δόξα Πατρί ...

Κατεύνασον τῶν παθῶν, τὰς καταιγίδας Πατὴρ ἡμῶν, κινδύνους ἐκ πονηροῦ, καὶ πάσης κακώσεως, τῶν πίστει τιμώντων σε, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, εὐπροσδέκτοις ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν ...

Χρεωστικῶς τῷ ναῷ, τῷ ἱερῷ σου προσέρχομαι, καὶ ὡς ἱκέτης οἰκτρὸς, παρίσταμαι Δέσποινα· τὰ δάκρυα δέξαι μου, ὡς τῆς χήρας τότε, τὰ λεπτὰ Χριστὸς ὁ Κύριος.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τὰ τέκνα σου θεῖε Πάτερ, τὰ ἐν πίστει τε καὶ στοργῇ πρὸς σέ καταφεύγοντα, δωρούμενος τούτοις σὴν προστασίαν.

Ἀχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῴρησίαν.

Ὁ ἱερεὺς μνημονεύει, ὡς δεδήλωται.

**Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν ψάλλει ὁ Δεύτερος Χορὸς
Τὸ Κοντάκιον.**

Ἦχος β'. Προστασία τῶν χριστιανῶν.

Σὺ ἐφάνης ὡς ἀστήρ παμφαέστατος, καὶ μεσίτης φοιτητῶν σου ἀκοίμητος, καταυγάζων τοὺς ἐν βάθει σκοτείας τῶν παθῶν, αὐτῶν πέλων ὁδηγὸς ἀπλανής, τῶν μοναζόντων ἀρχηγός, τῶν πιστῶς δεομένων σου· βράβευσον θείαν Χάριν, ἣν εἴληφας ἐκ Κυρίου, ὡς συμπαθέστατος Πατὴρ, Ἰωσήφ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ. (τρίς).

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Ὁ ἱερεύς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (τρίς).

Ὁ ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (τρίς).

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου·
Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα·
Πρόσχωμεν!

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς·

(Ματθ. ια' 27 – 30)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰμὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰμὴ ὁ Υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε

ἀπ' ἐμοῦ ὅτι προῶς εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εἶτα οἱ Χοροί·

Δόξα Πατρί... Ἦχος β'.

Ταῖς τοῦ σου Ὁσίου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ τὸ Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ὁκνον ἀπώσάμενος, καὶ τὴν δεινὴν ἀκηδίαν, ἀόκνως τὴν φέρουσαν, εἰς ζωὴν αἰώνιον τρίβον ὤδευσας, τὸν πολὺν κάματον, καὶ βαρὺν καύσωνα, τὸν ἐν ταύτῃ θείῳ ἔρωτι, ἀποκρουσάμενος· ὅθεν ὡς πρηστῆρι τοῦ βίου σου, τῷ φέγγει τὸν μισόκαλον, δαίμονα κατέκαυσας Ὅσιε, ὡς οὕτως αὐτός σοι, σαφῶς διωμολόγησε φανείς· οὐ τῆς κακίας πρεσβείαις σου, σῶσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ ἱερεὺς·

Σῶσον ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Αποστόλων· τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος,

πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος, Σάββα Ἀρχιεπισκόπου Σερβίας, Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν· τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων Μαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου· τῶν Ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου· τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ κτιτόρων τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης Νικολάου, Ἀθανασίου καὶ Ἀντωνίου· τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Εὐδοκίμου, Μαξίμου καὶ Ἰωακείμ τῶν νεοφανῶν καὶ θαυματουργῶν, καὶ πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει διαλαμψάντων ἐν τῇ ἁγίᾳ Μονῇ ταύτῃ καὶ ἐν τῷ Ἀγιωνύμῳ Ὁρει τούτῳ· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ Ἡσυχαστοῦ, *(τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας ... οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν)* καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων, ἱκετεύομεν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ἡμεῖς τό· Κύριε, ἐλέησον, *ιβ΄ (δωδεκάκις).*

Ὁ ἱερεὺς·

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ καὶ Ἀγαθῷ καὶ Ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Καὶ τὰς λοιπὰς Ὠδὰς τοῦ Κανόνος.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ψυχὴν θυμηδίας, καὶ χαρᾶς τῆς ἐνθέου σὺ δεῖξον ἔμπλεον, ὦ Ἰωσήφ θεόφρον, τῶν σὲ παρακαλούντων, καὶ εὐρεῖν τούτους δίδαξον, τὴν τῆς εὐχῆς χαρμονήν, καθὼς σὺ ταύτην ἔσχες.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ δαιμόνων μανίας ἡμᾶς ἐκλύτρωσαι, καὶ πάσης ἀσθενείας, τοὺς ἐπὶ σοὶ θαρροῦντας, τοῦ βοᾶν σοι ἐκάστοτε· Τῆς προσευχῆς ἐμμονῇ, χαρίτωσον σὰ τέκνα.

Δόξα Πατρὶ ...

Σκοτισμῷ παντὸς πάθους, ἀμαρτήμασιν ὄντα με νῦν αἰχμάλωτον, ἐκλάμπρυνόν με Πάτερ, σοὶ πόθῳ προσιόντα, καὶ κραυγάζειν ἀξίωσον· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογηγὸς εἶ.

Καὶ νῦν ...

Τῶν ἀνθρώπων ὁ Πλάστης, ἐν γαστρὶ σου σκηνώσας Κόρη Παντάνασσα, ἀπάντων προστασίαν, τῶν ζάλαις κλονουμένων, καὶ βοώντων ἀνέδειξεν· Τῆς μητρικῆς σου στοργῆς, ἀξίωσον καὶ σκέπης.

Ὡιδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Βασιλέα, τῶν οὐρανῶν ὃν ὕμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς βοηθείας, τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδης Θεόφρον αἰτοῦντας, καὶ ἐπιζητοῦντας, τὴν θείαν σου πρεσβείαν.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς συμπαθείας, τὸ δαψιλὲς ἀποδίδως, τοῖς πιστῶς αἰτοῦσί σε Πατὴρ μου, καὶ ἀνευφημοῦσι τὸν ἔγκλειστόν σου βίον.

Δόξα Πατρὶ ...

Τὰ σὰ τεκνία, ὦ Ἰωσήφ θεομάκαρ, ἐκ κινδύνων θλίψεων καὶ πόνων, σαῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα, ἀπάλλαξον πρεσβείαις.

Καὶ νῦν ...

Ἐκ σοῦ ἐτέχθη, ὁ γεννηθεὶς πρὸ αἰώνων, καθὼς γέγραπται ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀρρέευστως, σώζων Θεοτόκε, τοὺς σὲ ὑπερυψοῦντας.

Ὡιδὴ θ' . Ὁ Εἰρμός.

*Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, Παρ-
θένε Ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.*

Τροπάρια.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ροήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσης, ὡς συμπαθέστατος
Πάτερ γενόμενος, καὶ κατανύξεως κτᾶσθαι, χάριν ἀξιώσον.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ισχὺς καὶ θεραπεία, τῆς ἐξ ἀπροσεξίας, καὶ χαλεπῆς συνηθείας
θεράπων γενοῦ, τραυματισθείσης ψυχῆς μου, ἵνα δοξάζω σε.

Δόξα Πατρί ...

Εὐχαῖς σου τὰς σειράς μου, τῶν πταισμάτων λύσον, καὶ τὰ χειρό-
γραφα Πάτερ διάρρηξον, τοῦ τῇ ἀγία σου σκέπη, Πάτερ προσφεύ-
γοντος.

Καὶ νῦν ...

Κυρία, μὴ με δείξης, ἐπίχαρμα δαιμόνων, ἐν τῇ τῆς κρίσεως ὥρᾳ
Παντάνασσα, ἀλλ' εὐμενῶς τὸν Υἱόν σου, ἵλεον δεῖξόν μοι.

Καὶ εὐθύς, τό·

Ἀξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμα-
κάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν· τὴν ὄντως Θεοτό-
κον, σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ εἶτα τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Δόξη Θεοφόρε ὀσιακῇ, παρεστῶς τῷ θρόνῳ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν
Θεοῦ, μέμνησο τῶν πόθῳ τὴν μνήμην σου τελοῦσι, ᾧ Ἰωσήφ Παμ-
μάκαρ, θεῖε Πατὴρ ἡμῶν.

Τοὺς ἀνευφημοῦντάς σου εὐλαβῶς, ἱερούς ἀγῶνας καὶ τοὺς
κόπους τοῦ ἐγκλεισμοῦ, τοὺς ἐν ἡσυχίᾳ, καὶ μνήμην σου τελοῦντας,
ᾧ Ἰωσήφ τρισμάκαρ, σῶζε πρεσβείαις σου.

Αἴτησαι εἰρήνην παρὰ Θεοῦ, πειρασμῶν γαλήνην, μέχρι τέλους ὑπομονήν, ψυχῶν σωτηρίαν, ἡμῖν τοῖς σὲ τιμῶσι, καὶ προσδοκῶσι Πάτερ, τὴν σὴν βοήθειαν.

Χαίροις ἡ τοῦ Ἀθωνος καλλονή, χαίροις μοναζόντων, ὁ σοφώτατος ἱατρός, χαίροις ἡσυχίας, τὸ πρότυπον τὸ θεῖον, καὶ φύλαξ ἀκριβείας, τῆς παραδόσεως.

Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Νῦν εὐαγγελίζεται Γαβριήλ, τὸ χαῖρε κραυγάζων μετὰ δέους τῇ Μαριάμ· ὦ τοῦ ξένου τρόπου! ἐν μήτρᾳ γὰρ ἀχράντῳ, συνείληπται ὁ Πλάστης, σῶζων ὃν ἔπλασε.

Τῆς Τιμίας Ζώνης τῆς Θεοτόκου.

Ζώνη πολυτίμητε τῆς Ἀγνῆς, πηγὴ τῶν θαυμάτων, καὶ χαρίτων ὁ θησαυρός, σῶσον τοὺς σοὺς δούλους, ἀπὸ παντοίας βλάβης, ὡς τῆς ζωῆς τὸ σκεῦος, σὺ περιζώσασα.

Τῶν θαυματουργῶν Εἰκόνων.

Τὰς σεπτὰς εἰκόνας σου προσκυνῶ, τὴν Παραμυθίαν, Βηματάρισσαν τὴν σεπτὴν, τὴν Ἀντιφωνοῦσαν, τὴν Πυροβοληθεῖσαν, τὴν Θεῖαν Ἐσφαγμένην, Ἐλαιοβρύτιν τε.

Παναγίας τῆς Παντανάσσης.

Θρόνος χρηματίσασα τοῦ Θεοῦ, θρόνῳ καθημένη ἐν εἰκόνι σου τῇ σεπτῇ, σκέπεις τὴν σὴν ποίμνην, κινδύνων πολυτρόπων, Παντάνασσα ὑμνοῦσαν τὰ μεγαλεῖά σου.

Καὶ τέλος.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης. Ἀμήν.

Καὶ τὸ Τρισάγιον· Ἅγιος ὁ Θεός...

Ὁ ἱερεὺς. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία ...

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

**Καὶ ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας,
ἢ τὸ παρὸν τοῦ Ὁσίου Ἰωσήφ.**

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Ἀθωνος βλάστημα καὶ μοναστῶν καλλονή, ἀσκήσεως πρό-
μαχος καὶ ἡσυχίας λιμὴν, ἐδείχθης Πατὴρ ἡμῶν, ἔδειξας βιοτῇ σου,
τοὺς τῆς Χάριτος τρόπους, ἔσωσας τῇ εὐχῇ σου τοὺς πιστῶς σε
αἰτοῦντας· διὸ πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, Ἰωσήφ Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀπολυτίκιον Παναγίας Παντανάσσης. Ὅμοιον.

Εἰκὼν χαριτόβρυτε τῆς Παντανάσσης σεπτῇ, τοὺς πόθῳ τὴν
χάριν σου ἐπιζητοῦντας θερμῶς, περισφῶζε Δέσποινα. Λῦσον τὰς
περιστάσεις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, φρούρησον τὴν σὴν ποίμνην
ἐκ παντοίων κινδύνων, τὴν ἐπικαλουμένην αἰετὴν τὴν σὴν ἀντίληψιν.

Ὁ ἱερεὺς.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...

(καὶ τὰ συνήθη· οἱ δὲ ψάλλται τὰ «Κύριε ἐλέησον»).

Εἵτα ποιεῖ μικρὰν ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης·

Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε ἐλέησον (τρίς), εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς
παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός· τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ
καὶ Ἀννης, τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ
Ἠσυχαστοῦ, (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι
καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

**Καὶ ἐν τῷ ἀσπάζεσθαι τὴν εἰκόνα τοῦ Ὁσίου ψάλλονται τὰ
παρόντα τροπάρια·**

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Σπεῦσον ἐξελοῦ με πειρασμῶν, Ἰωσήφ φιλότεκνε Πάτερ, καθικε-
τεύω σε, μάτην γὰρ κεκίνηνται οἱ πολεμοῦντες δεινῶς, κατ' ἐμοῦ πι-
κροὶ δαίμονες, ζητοῦντες ἀρπάσαι, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου,
ὥσπερ στρουθίον οἰκτρὸν· μὴ με ὑπερίδῃς εἰς τέλος· γνώτωσαν δὲ
μᾶλλον Θεόφρον, ὅτι σύ μου πέλεις καταφύγιον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι
ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ·
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ὁ ἱερεὺς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων ...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

ΔΙΣΤΙΧΟΝ

Πατήρ μου Πανόσιε, ὕμνον προσδέχου,
Ὅν Ἰωσήφ σοι, ἐκ καρδίας προσφέρει.